

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/18/2019
Identifikačné číslo spisu: 1516202990
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1516202990.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu F. G. F., trvale bytom G., zastúpeného advokátskou kanceláriou Hudec s.r.o., so sídlom v Bratislave, Lazaretská 23, IČO: 36 855 260, proti žalovanej S. D. F., trvale bytom v G., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 12C/68/2016, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. júna 2018 sp. zn. 7Co/54/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 31. mája 2017 č.k. 12C/68/2016-573 návrh žalobcu na zastavenie konania zamietol. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že k účinnosti späťvzatia žaloby je potrebný súhlas žalovanej, a to aj v prípade, že k späťvzatiu došlo prv, než začalo konanie, pričom žalovaná so späťvzatím žaloby nesúhlasila. V danom prípade sa nejedná o nesúhlas žalovanej so späťvzatím, ale o skutočnosť, že za žalobcu treba považovať obidve strany sporu (tzv. iudicium duplex), a preto späťvzatie žaloby urobené len jednou z nich nemôže viesť bez súhlasu (vyjadrenia zhodnej vôle) druhej strany k zastaveniu konania. Preto súd návrh žalobcu na zastavenie konania zamietol.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 28. júna 2018 sp. zn. 7Co/54/2018 odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie odmietol (§ 386 písm. c/ CSP). V odôvodnení poukázal na § 355 ods. 2, § 357 písm. a/ až o/, § 386 písm. a/ až d/ CSP. Odvolací súd skonštatoval, že odvolaním napadnuté uznesenie nepatrí medzi taxatívne uvedené uznesenia, proti ktorým je odvolanie prípustné v zmysle § 357 CSP. Zákon totiž pripúšťa odvolanie iba proti uzneseniu, ktorým došlo k zastaveniu konania, čo znamená, že odvolanie nie je prípustné, ak bol síce podaný návrh na zastavenie konania, ale súd takémuto návrhu nevyhovел (§ 146 ods. 1 CSP). Odvolací súd zároveň uviedol, že nesprávne poučenie súdu prvej inštancie o prípustnosti opravného prostriedku nezakladá právo na jeho

uplatnenie.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol dovolaním žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Dovolateľ namietal, že bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivý proces. Namietal, že v konaní na súde prvej inštancie rozhodol iný ako zákonný sudca, čím bolo žalobcovi odňaté právo na zákonného sudcu. Ďalej namietal, že postupom súdov nižšej inštancie, keď v súvislosti s aplikáciou § 146 ods. 1 a ods. 2 CSP nezohľadnili neexistenciu vykonávacieho predpisu, zasiahli do jeho dispozičného práva a tým aj práva na spravodlivý súdny proces. K uvedenému zásahu do práva na spravodlivý proces malo podľa názoru žalobcu dôjsť aj tým, že odvolací súd sa odmietol vecne zaoberať ním včas podaným odvolaním, pričom poukázal, že odvolací súd opomenul aplikovať článok 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a konanie zastavil.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k dovolaniu považovala dovolanie žalobcu za neprípustné a navrhla, aby ho dovolací súd ako procesne neprípustné odmietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10.1. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

10.2. V civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

10.3. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnená osoba - strana sporu, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté

rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovoláním, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 CSP) oprávnená osoba napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odmietol odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zastavenie konania.

10.4. Pokiaľ je dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

11. Žalobca dovoláním napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd odmietol jeho odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh žalobcu na zastavenie konania. Dovolateľ výslovne vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, pričom aj z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 CSP) vyplýva, že zároveň v dovolaní namieta aj vadu a vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

12. Najvyšší súd už v rozhodnutí publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 19/2017 uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

13. Za vec samu sa považuje nárok uplatnený žalobou, o ktorom má byť v príslušnom konaní vecne rozhodnuté. Vecou samou sa tak rozumie žalobou vymedzený predmet konania. Rozhodnutím vo veci samej je rozhodnutie meritorne, pričom sa jedná o rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá žalobou uplatneným nárokom. V sporovom konaní súd vo veci samej rozhoduje rozsudkom (§ 212 ods. 1 CSP). Naopak, ak súd v sporom konaní nerozhoduje vo veci samej, rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1 CSP). Rozhodnutie (uznesenie) odvolacieho súdu, ktorým odmietne odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zastavenie konania, je rozhodnutím procesným, ktoré svojou povahou nenapĺňa znaky rozhodnutia vo veci samej. Taktiež rozhodnutím o odmietnutí odvolania voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zastavenie konania sa konanie ani nekončí. „Skončením konania“ je z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP totiž potrebné rozumieť skončenie konania vo veci samej, a nie konania o inom predmete (hoci s vecou samou súvisiacom). Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli tie rozhodnutia, ktorými sa konanie (vo veci samej) skončilo bez vecného prejednanja žaloby. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané počas prebiehajúceho civilného sporového konania, pričom konanie (o veci vymedzenej žalobou) sa ním neskončilo. Súd prvej inštancie o veci samej ďalej koná a rozhodne. Nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, preto prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP nemožno vyvodiť.

14. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 CSP prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

15. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal lebo jej žiadne trov nevznikli (por. R 72/2018).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.